

[Marianne Jelved]

den diskussion, vi har brug for nu, også i relation til ankesystemet.

Emmert Andersen (CD):

Allerede i indeværende samling vil regeringen fremsætte et lovforslag, der kan erstatte det foreliggende beslutningsforslag. Det synes jeg vi skal vente på, og jeg kan også straks meddele, at vi vil afvise dette beslutningsforslag.

Jeg skal ikke gå nærmere ind i substansen, men dog oplyse, at en politisk sammensat domstol kan CD med garanti ikke stemme for.

Glønborg (KRF):

Efter 14 års erfaringer er det erkendt, at bestemmelserne om Miljøankenævnet trænger til en revision. Miljøministeriet har sat et stykke arbejde i gang for at udrede problemerne, og Kristeligt Folkeparti mener, det må være rimeligt, at vi afventer dette resultat.

Vi har forståelse for, om et parti – i dette tilfælde Socialdemokratiet – har ønske om at komme frem med en tanke, hvis man virkelig havde noget exceptionelt, noget fantastisk vigtigt at føre frem, eller hvis sagen hastede så meget, at man ikke havde tid til at afvente ministerens udspil, men det synes jeg ikke der er tale om her. Tværtimod vil jeg tillade mig at betegne dette beslutningsforslag som temmelig ensidigt. Det kan ikke være rimeligt, at Folketinget vil vove sig ud i også at skulle være næsten enebestemmende om administrationen af de love, det har vedtaget. Det er Folketingets opgave at lave lovene, og så må vi lade ankenævnet få en betydelig bredere sammensætning end den, der er lagt op til med dette forslag. Vi afviser forslaget.

Kirsten Madsen (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, at man, som det er foreslået i beslutningsforslag nr. B 55, kan henlægge afgørelser og domsprincip til samme instans, som man vil med Miljøankenævnet, hvor de både skal skønne om, hvorvidt en sag er af principiel betydning, og derefter selv skal træffe ankeafgørelse.

Bestemmelsen i det første punkt, hvorefter man vil prøve på at gøre det lettere ved at skabe et toinstanssystem med mulighed for at klage én gang, er efter vores mening det eneste positive i hele dette forslag.

Vi mener ikke, det er rigtigt, at man på den måde får en art diktat, der er inapellabelt, og derfor vil vi stemme nej.

Ann-Carina Ingemann (FK):

Man kan vist roligt sige, I i hvert fald ikke bliver mast herinde. Det siger måske også lidt om moralen herinde, men der er cocktailparty.

Da man i sin tid, nærmere betegnet i 1973, lavede en lov om miljøbeskyttelse, kunne alle være glade og tilfredse. Befolkningen åndede lettet op, for nu kom der en lovgivning, der sagde, at vi skulle passe bedre på vores miljø. Det gjaldt både det badevand, som vi alle med glæde benytter om sommeren, og det gjaldt vores havvand, så vores fiskere kunne fortsætte deres erhverv med at fange sunde og spiselige fisk. Luften skulle også holdes ren ikke mindst for vores egen skyld, men sandelig også for at bevare vores rige dyreliv – her tænker jeg specielt på fuglene. Og sådan kunne man faktisk blive ved med at opremse alle de løfter, der dengang blev givet. Der var i det hele taget ikke ende på begejstringen over dette sikkert velmente forslag om en tiltrængt lovgivning.

Det hele toppede, da Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti indgik et kompromis om at indføre et miljøankenævn. Dette nævn måtte være et udsagn om, at politikerne denne gang mente det alvorligt. Nu var der jo kommet en instans, som man kunne klage til, hvis man fandt ud af, at nogle alligevel ikke overholdt lovgivningen.

Det her var et referat af, hvad man sagde, og hvad man gjorde for 14 år siden. Siden da har man år for år set, at forureningen bliver værre og værre, og ingen har gjort noget ved det, men man er faktisk kun nået dertil, hvor vi i fjernsynet kan se en tilsyneladende meget bekymret miljøminister, der konkluderer, at fuglene er fløjet og fiskene er døde.

Til miljøministeren kan jeg kun sige, at det tror jeg vi er en hel befolkning der for længst har observeret, og det er nok derfor, vi er mange, der undrer os over, om der overhovedet bliver gjort noget. Jeg ved godt, at miljøministeren har en masse andre ting at tage hensyn til, når vi taler om miljø, end egentlig uden hindringer at gøre noget konkret, og det er disse hindringer, der gør det helt absurd overhovedet at udnævne en borgerlig person til at varetage denne post – man kan ikke hylde erhvervslivet og samtidig sige, at man varetager miljøet.